

Stichting IDA-Mabogini

De Stichting IDA Mabogini stelt zich tot doel het leveren van een bijdrage aan onderwijsmogelijkheden voor kinderen van de lokale bevolking waarvan de ouders/verzorgers de financiële middelen hiertoe niet hebben, gericht op basis- en zo mogelijk beroepsonderwijs in Mabogini, Tanzania.

NIEUWSBRIEF Nr. 16

oktober 2016

STEEN IN DE VIJVER

In mijn jeugd woonde ik aan de rand van Delft met rondom polderlandschap.

Een prachtig gebied in de winter om schaatstochten op de slootjes te maken. 's Zomers werden de schaatsen ingeruild voor zelfgebouwde vlotten en gingen we daarmee het water op. Later werden de slootjes omgetoverd in braakliggend terrein waarop de TH-wijk moest worden gerealiseerd. Ook een geweldig speelterrein. Grote betonnen platen waar je oh zo fijn op kon rolschaatsen en om tenten te bouwen waar we tussen de middag onze boterhammen met elkaar opaten.

Voor onze ouders ook een veilig idee, want ze konden alles in de gaten houden.

Kortom, waar ik ben opgegroeid was het één groot gebied om te spelen, te ontdekken en te experimenteren. Maar dat niet alleen, er lag ook nog een park met een vijver aan de overkant. Een plek waar het heerlijk was om te dagdromen of steentjes in het water te gooien, die dan

zo' n mooie grote kring maakten. Ook daar kon je heerlijk mee experimenteren en over fantaseren. Want gooide je een steentje zachtjes in het water, dan werd de kring eromheen niet zo groot. Deed je het met wat meer kracht, dan werd de cirkel ook groter. Je kon er jouw fantasie prachtig mee ontwikkelen.

En dat is precies wat ik in mijn latere leven ook heb gedaan: steentjes in de vijver gegooid en dan zien wat er gebeurt.

De Stichting Ida-Mabogini is hier een mooi voorbeeld van.

In Nieuwsbrief 15 van april 2016 memoreerde ik de verschillende kringen in de vijver van het dorp Mabogini (www.ida-mabogini.nl).

Op dit moment en in de afgelopen periode zijn weinig steentjes gegooid. De kringen die zich gevormd hebben, zijn grotendeels gestabiliseerd, maar een enkele rimpeling is wel geconstateerd. Er is bijvoorbeeld verandering gekomen in het systeem van schoolgeldbetaling. Sinds vorig jaar heeft Tanzania een nieuwe regering en deze heeft besloten dat de schoolkosten voor rekening van de overheid komen. De leerplicht was er al sinds langere tijd maar de kinderen in de leerplichtige leeftijd van arme ouders/verzorgers konden het onderwijs toch niet volgen omdat er geen geld voor was. Dit probleem zou nu dus van de baan moeten zijn.

Toen ik in 2011 in Mabogini was, zag ik vaker gebeuren dat kinderen uit de school werden gestuurd omdat het schoolgeld nog niet betaald was. Zij moesten het thuis gaan halen. Ze kwamen er niet altijd mee terug.

Nu de sponsoring van schoolgeld niet meer noodzakelijk is, zal de Stichting het gaan inzetten voor aanschaf van leermiddelen. Het zou ook mogelijk kunnen zijn dat een enkele leerling gesponsord zal worden, die naar het vervolgonderwijs zou kunnen. Over deze zaken zal het hoofd van de JOM School, Monica, ons nog informeren.

In Nieuwsbrief 15 vertelde ik over het promoten van de videotheek op de scholen. Door de verandering m.b.t. leerplicht en schoolgeld, ingezet door de overheid, is ook bepaald dat kinderen niet meer tijdens de schooluren afwezig mogen zijn. Niet meer om thuis schoolgeld te halen, niet meer om thuis te helpen in de oogsttijd en ook niet om presentaties in de videotheek te bezoeken. Dit is dus momenteel een teleurstelling voor dit project. Wat daarbij ook van belang is, is dat de scholen ook geen budget meer hebben voor dergelijke projecten.

Helaas!

Ze zijn nu druk bezig met het aanvragen van een registratie zodat in andere uren de videotheek gebruikt kan worden voor verschillende activiteiten. Er wordt gedacht aan een soort

bioscoop waar ook dvd's vertoond kunnen worden voor oudere dorpsbewoners, wellicht tegen een kleine vergoeding, en dus niet alleen voor schoolkinderen. Uiteraard kunnen deze er ook gebruik van maken. Er wordt druk gewerkt en nagedacht over mogelijkheden om de videotheek optimaal te benutten.

Hiza werkt er ook aan mee met zijn stationary. Bij hem kunnen schoolkinderen cd's en dvd's kopiëren en deze mee naar huis nemen om te bekijken als daar ergens (bij burens of familie) apparatuur voor is. Dat is net als bij ons toen de televisie er pas was. Eén televisie in de straat en de hele buurt kijken. Zo gaat dit ook daar.

De stationary van Hiza krijgt ook hierdoor langzaam voet aan de grond in het dorp. Het wordt bekender. En Hiza zelf geeft nog steeds computerles aan enkele jongelui, die interesse hebben. Hij doet dit voor niets omdat hij de Stichting dankbaar is dat hij de kans heeft gekregen om zich in die materie te bekwamen. Naast zijn stationary werkt hij ook nog een aantal uren in de week in de stad. Daar is hij met een docent, die hem nog altijd volop stimuleert, overeengekomen dat de jongens aan wie hij de computerles geeft, een certificaat kunnen behalen als zij er klaar voor zijn. Dit is toch mooi om te weten hoe hij zich inzet en heeft ontwikkeld.

Het groepje van Ana, dat zich bezighoudt met naailes gaat ook gewoon door. Het zijn maar een paar meisjes omdat er voldoende ruimte ontbreekt evenals naaimachines, maar diegenen die begonnen zijn, zetten door.

Of het huren van stukjes grond om maïs op te verbouwen zal doorgaan, weet ik op dit moment nog niet. Hiervoor wacht ik ook op bericht van Monica. Het is niet zo, dat de Stichting gewoon maar doorgaat met het betalen van geld voor een project. Elke keer dat iets opnieuw moet gebeuren, zal er ook opnieuw een vraag daarvoor moeten komen en dan wordt bekeken of we er mee doorgaan.

Wat ook dit jaar weer heeft plaatsgevonden, is de viering van mijn verjaardag. Bekend is dat ik dit uit eigen middelen betaal, maar ik vind het leuk om het toch te vermelden dat het nu al de 8e keer is geweest.

Zo zijn de verschillende kringen rondom het eerst gegooide steentje in de vijver ontstaan. Geen grootse projecten, alles langzaam maar gestaag zodat diegenen die er bij betrokken zijn in Mabogini het op hun manier kunnen doen en kunnen volgen. That's the way it is.

Soms timmeren we ook een klein beetje aan de weg voor wat naamsbekendheid en mogelijk nog wat giften, want die zijn natuurlijk altijd welkom.

Zo is de Stichting vorig jaar aanwezig geweest op de Roermondse Beursvloer, een soort speed-dating tussen bedrijven en non-profit organisaties. Frits Roumen en Huub Joris waren daar als vertegenwoordigers. We hebben daar enkele minuten zendtijd op de lokale televisie ontvangen en dit heeft in april plaatsgevonden. Ik vertelde dit al in Nieuwsbrief 15. Van de firma Rockwool kregen we tijdens de Beursvloer een beamer. Hiervoor moesten we als tegenprestatie een presentatie op een basisschool verzorgen. En ook dit is gebeurd.

Huub en ik waren hiervoor bij de basisschool 'Mozaïek' in Roermond.

We gaven de voorlichting aan de kinderen uit groep 6 en hadden als thema 'Een schooldag uit het leven van kinderen in Mabogini, het kleine Tanzaniaanse dorp en een schooldag van de kinderen hier'. Het was heel leuk om te doen en de kinderen waren heel leergierig en nieuwsgierig.

Er werden veel vragen gesteld en dat is altijd leuk voor degene, die vertelt. Aan het eind van de les hebben we gevraagd of de kinderen een tekening willen maken van wat ze gehoord hebben. Deze willen we dan naar de James Ole Mollia School in Mabogini sturen en wie weet, kan er iets van een uitwisseling komen. Ook maakte een meisje dat heel stil geluisterd had, bij het weggaan de opmerking dat ze hoopte dat wij wel genoeg geld zouden kunnen krijgen om de kinderen daar te helpen. Dat is toch een hartverwarmend slot van onze presentatie.

De Stichting heeft een aantal trouwe donateurs waarvoor we heel dankbaar zijn en heel blij. Daarnaast komt het voor dat we eenmalige grote giften krijgen, soms door verjaardagen van onder andere familie en soms ook door een huwelijksfeest. Dat hebben wij dit jaar mogen beleven met het 50-jarig huwelijksfeest van de familie Stobbelaar. Een mooi feest, waar ik gast mocht zijn en waarbij alle financiële giften werden gedoneerd aan de Stichting. Ik kan jullie niet vertellen wat voor gevoel mij dit geeft. Dank jullie wel uit de grond van mijn hart. De kinderen en ook de al wat grotere kinderen inmiddels zijn daar ook zo dankbaar voor. Soms vind ik het jammer dat ik er niet elke keer naar toe kan gaan, maar wie weet volgend jaar weer. Dan kan ik zelf de beamer overhandigen. Dat zou mooi zijn.

En hiermee kom ik aan het einde van deze 16e Nieuwsbrief.

Ik hoop dat het weer plezierig was om te lezen en mocht je een idee of suggestie hebben om de financiën te kunnen laten groeien opdat we de verplichtingen kunnen blijven garanderen en waarmaken, laat dit dan alsjeblieft weten. Blij zijn wij altijd ook met een maandelijkse machtiging van bijv. 5 euro. Dit waarborgt de garantiestelling voor de kinderen.

De Stichting Ida-Mabogini is een ANBI geregistreerde Stichting. Dit betekent dat de giften kunnen worden afgetrokken van de Belastingen onder bepaalde voorwaarden.

Donaties zijn altijd welkom op Rekening NL36TRIO 039.03.64.541 t.n.v. Stichting Ida-Mabogini bij de TriodosBank.

Alle Nieuwsbrieven kun je terugvinden op www.ida-mabogini.nl. Ook deze Nieuwsbrief wordt geplaatst op de website en is te vinden als PDF-bestand onder het kopje 'Nieuwsbrief, Informatie'.

Mocht je de Nieuwsbrief in de toekomst niet meer willen ontvangen, laat mij dit dan weten via joke.de.vries@home.nl Je wordt dan uit de lijst verwijderd. Ook kun je op dezelfde manier laten weten als je iemand anders kent, die belangstelling heeft voor het werk van de Stichting en/of de ontvangst van de Nieuwsbrief.

Namens de kinderen, die nu gesponsord worden en degenen, die bezig zijn met een project, dank ik jullie voor alle giften en spreek de hoop uit dat we mogen blijven groeien met jullie medewerking en dat de kinderen op ons mogen blijven rekenen.

Asante sana sana (heel hartelijk dank).

Educatie ! De weg naar ontwikkeling, groei en bewustzijn.

Warme groet
Joke de Vries
Stichting Ida-Mabog

